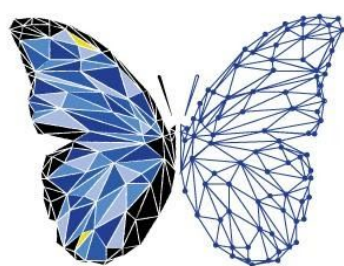

Driftsprinsipper for en transformert skole

klasseversjon 2020-02-27

**SCHOOL
TRANS
FORMATION
LAB** | ALL STUDENTS
GOT TALENT

Dette dokumentet oppsummerer driftsprinsipper og praksis for en samarbeidsklasse etter transformasjon.

Sammendrag

Prinsippene som er identifisert her samsvarer med svaret fra hundrevis av besøkende på School for Dialogue i 2018 og 2019 da de ble spurt følgende spørsmål:
Hva imponerte deg mest under besøket ditt?

Autonompilotering

Kontrollerbarhet av studenten, implikasjon (hvem ønsker å gjøre dette?)
Mål vs aktiviteter,
Progressiv innsatsopplæring,
Styring av flere oppgaver parallelt,
variabel frihet i henhold til hans evne til å styre det,

Organisasjon

betryggende rutiner, vaner, ritualer,
notatbøker fremfor løse ark eller utkast,
automatisering av alt som kan være,
valgfri lærer: læreren har klart å gjøre seg selv valgfri når han kan forlate skolen hele dagen uten å påvirke læring.

Arbeidsklima

ro, følelse av press, produktivt stress (studentens formulering), timeboksing, dyktighet, eksklusiv smarttelefon,
tempo: drill, minikurs, autonomt og samarbeidsarbeid, tester, sport, klasseromsmøte, rengjøring, pedagogiske spill, lederoppgaver.
glede.

Differensiering

proksimal utviklingszone - å ta hver med seg tilbake der de er, fyller ut hullene, starte et kapittel igjen til mestring,
hver og en blir oppfordret til å overgå seg selv: det mest bak tar år tilbake for å gjenoppbygge sterke grunnleggende, den raskeste fullfører læreplanen i mindre enn et år. forskjellene i alder og nivå forsterker gruppens faglige og relasjonelle prestasjoner.

Assimilering av

det grunnleggende blir gjentatt, utøves regelmessig, til det blir automatisk og ikke lenger roter arbeidsminnet.

Umiddelbar tilbakemelding

delegert korreksjon på stedet, validering av læreren med eleven, øyeblikkelig muntlig

Instruktive feil løsninger

gitt på forhånd,
dekontaminering av feilen fra feilen,

innhenting gjenoppretting av selvtillit gjennom små seire.
empowerment (vs victimization): "ja, jeg gjorde en feil",
vekst tankesett,
vurdering forventet og forespurt i stedet for fryktet.

Progress

bordbrettspill (fremdriftslinje for videospill),
styrke objektivering,
velvillig omtale, tilrettelegging av gjensidig hjelp.

Gjensidig hjelp

gjensidig undervisning, minikurs fra en elev til andre, studere i grupper på 2 eller 3,
veiledning: en eldre student holder en yngre på jobb i nærheten av ham,
en hyppig respons fra læreren: "finn en student som forsto" .

Forholdet

mellom student og lærer, og mellom studenter,
snill og fast, positiv disiplin,
drikkepenger-privilegier, klasserom møte,
humør tur, positiv tenkning, kollektiv snack,

Co-eierskap

studenten er ikke lenger forbruker av skolen sin, men medbygger,
daglig direkte innrammet styring med stemme avgjørelser,
fordeling av skole ledelsesoppgaver: mottak, IT, renhold, ...

delegasjon

Kompetansepyramide, stabilt yrke for assistenter,
garantister for arbeidsklima, fagassistenter, korrigere, skoleledelse. ..

Allsidig lærer som er

kompetent i utdanning og ikke bare i instruksjon,
ivrig etter å hjelpe eleven i flere av fagene sine, selv uten å være spesialist.

Observatørlærer

lytter, analyserer hvordan elevene jobber,
over syn på klassen med korte individuelle inngrep.

Involverte foreldre

foreldretrening i positiv disiplin,
tett kommunikasjon mellom skole og foreldre.

Tilpassing av lokaler

sittende og stående skrivebord, sofa, tavle, turgåing,
støyhåndtering, hvisking, lydnivåmåler, støydempende hodetelefoner,
skjermer som vender mot sentrum,

minimering av antall naboer, bruk av korridoren eller lekeplassen i timene.

Metakognisjonsbevissthet

om studentens funksjon, om hans måte å lære og å samhandle med andre på.

Motivasjon

generert av alle de ovennevnte.

Autonomi

Piloting

Studenten er pilot for sin læring, og han tar mange avgjørelser selv: hvilket emne du skal gjøre nå, hvilket kapittel, hvilken læringsmetode (lesing, øvelser, video, gjensidig hjelp, etc.)? Denne kontrollerbarheten over det han gjør øker motivasjonen.

Engasjement

Studenten har mange muligheter til å melde seg frivillig for å bli involvert i skolen.

Mål vs aktiviteter

Rammeverket har beveget seg: eleven er mindre kontrollert over hva han gjør, over hvordan han lærer. Motsatt er det fokusert på målene som skal oppnås, noe som styrker hans autonomi.

Dokumentet "Mål vs aktiviteter" gir eksempler på skolemål, i motsetning til aktivitetene og øvelsene som vanligvis er gitt på tradisjonelle skoler.

Innsats

Mange studenter er ikke veldig autonome. Mange sliter studenter er ikke i stand til å gjøre en akademisk innsats. Denne kapasiteten til å gjøre en stadig lengre innsats blir trent.

Flere oppgaver

Studenten har flere fag og for hvert av dem flere kapitler som han studerer parallelt. For hvert kapittel har det flere mulige læringsaktiviteter. Hvis han sitter fast i en aktivitet, kan han ta seg av en annen oppgave mens han venter på at noen skal låse den opp.

I motsetning til det, i mange tradisjonelle klasser, har en tendens til å vente som om en student er avhengig av tilgjengeligheten til læreren når en student sitter fast.

Variabel frihet

Ikke alle studenter er autonome og ansvarlige. De er på vei. Friheten gitt til hver student avhenger av deres evne til å styre den.

Organisasjon

Rutiner

i et miljø der eleven har mye ansvar, vaner og ritualer er betryggende for vi vet at på et slikt tidspunkt slik aktivitet forventes og hvordan du kan delta. For eksempel det faktum at borene har samme oppsett, den samme konvensjonen for å brette arket.

Notatbøker

Løse ark går tapt av de fleste barn og tenåringer. Bare de mest akademiske klassifiserer dem nyttig. På den annen side letter bærbare datamaskiner organisering av læring og

omsorg. Selv utkastene er erstattet av en arbeidsbok. Det blir lettere for eleven, lærerne og foreldrene å vurdere fremdriften og arbeidet som er utført.

Kø

Et system der navnene på elevene som venter på lærerens tilgjengelighet blir notert, gjør at disse elevene kan komme tilbake på jobb uten frykt for å miste sin tur.

Automasjon

Alt som kan automatiseres eller systematiseres, er. For eksempel er assistent-eleven er ansvarlig for å forberede klassen hver dag.

Læreren har klart å gjøre seg frivillig, for å gjøre studentene kollektivt autonome og responsible, når han kan forlate skolen for en hel dag uten å skade med å lære.

Arbeidsklima

Studenter jobber i et rolig miljø, med det de kaller "produktivt stress".

Siden de er veldig frie i læringen, har de naturlig nok en sakte for å sosialisere seg og unngå å gjøre skolearbeid hjemme. For å motveie dette etablerer rammene en følelse av presserende karakter som manifesterer seg gjennom:

- oppmuntring fra lærerne,
- påminnelse om forpliktelsene: Hver dag vurderer eleven med læreren sine forpliktelser fra dagen før.
- timeboksing: bruk av tidtakere for å begrense hver aktivitet over tid: selvstudium, en forklaring fra en annen elev, drill, lærerens minikurs, etc.

Dette siste punktet lar deg justere tempoet over tid og ikke omvendt. Læreren er oppmerksom på å synke ned, i fallet i hastigheten. Han befarer dagen for å sprette flere ganger: drill, minikurs, autonomt og samarbeid, tester, sport, klasserommøte, renhold, pedagogiske spill, oppgaver Ledelse.

Forestillingen om nytelse sprøytes inn i ønsket om dyktighet, for at elevene skal overgå seg selv. Lette og bråketete minipauser lar deg fylle oppmerksomhetstanken jevnlig.

Alt er på plass for å beskytte studentenes fokus, for eksempel forbudet mot smarttelefonen og dets distraherende meldinger, eller utformingen av lokalene.

Innkvartering

Elevenes holdning varierer avhengig av folket og tiden: sittende skrivebord, stående høyt skrivebord, sittende fellesbord, lenestol, tavle, gåing.

Studentene lærer å styre støy selv, for eksempel med et lydnivåmåler, og spesielt med eksemplet på lærere som hvisker. Bruk av ørebeskyttelse oppmuntres. Det forhandles om bruk av hodetelefoner til musikk.

Dataskjermer skal alltid vendes mot midten av rommet for å vise alle at det er skolearbeid der. Læreren prøver å føre et eksempel, selv om det er vanskelig å snu ryggen til midten av rommet mens du overvåker klassen.

Skrivebordene er ordnet for å minimere antall naboer og derfor distraksjoner. Studentene blir også opplært til å fullstendig endre klasseromsoppsettet på 30 sekunder, for eksempel for å plassere pultene i en sirkel for et klasseromsmøte.

Læreren nøler ikke med å bruke korridoren, for eksempel for å tillate å jobbe i total stillhet. Han kan til og med foreslå at de mest uavhengige studentene bruker lekeplassen til å jobbe i timene.

Differensiering

Læreren plasserer eleven i sin proksimale utviklingszone, det vil si et vanskelig og oppnåelig nivå, rett utenfor komfortsonen. Alle henter fra der han er uavhengig av deres administrative nivå. En 15 år gammel elev som ikke forsto $2/3 = 4/6$, må fargelegge brøk, slik han burde gjort ved 8 år gammel, eller til og med 4 år gammel ved å klippe barnehagekakene. Studenten med lav stipendiataffinitet finner små seire igjen. Han fyller hullene som er nødvendige for å lære pensum i året hans, selv om det betyr å falle bak på dette programmet.

For den del er den offisielle læreplanen som følges av studenten heller lært under minikurs og autonomt arbeid. Hver elev begynner sitt kapittel igjen til mestring. Ikke alle studenter er i samme kapittel. Alle oppfordres til å overgå seg selv.

Forskjellene i alder og nivå forsterker gruppens faglige og relasjonelle prestasjoner, mens i en tradisjonell klasse med samtidig undervisning er slike forskjeller problematiske.

Assimilering

Det grunnleggende blir gjentatt, utøves regelmessig til de blir automatiske og ikke lenger roter arbeidsminnet.

Studenten husker hver dag hva som skal være, for eksempel stave- eller multiplikasjonstabeller. Han trener sine mentale prosedyrer, som grammatikkregler eller konvertering av mengder, til disse prosedyrene ikke lenger er bevisste. Hullene og disse automatismene er spesielt trent under øvelsene.

Umiddelbar tilbakemelding

Studenten sjekker umiddelbart om øvelsen han nettopp har utført er riktig. Han jobber ofte med løsningsboka åpen på skrivebordet sitt. Studentene blir systematisk forsynt med "lærer"-versjonen av læreboka, den som inneholder alle svarene, helst med utvikling.

På den annen side, under testene, er studenten isolert, langt fra noe svar, fra enhver mulighet for juks. Deretter vil testen hans bli korrigeret i klassen, direkte etter å ha bestått den, typisk av en annen elev som har fått løsningen, før uttrykkelig validering av læreren.

Noen øvelser er åpne, uten noe. Dette er ofte tilfelle på språk der du må skrive en tekst. Studentene får korreksjonsgitter for å vite hvilke elementer de trenger å være oppmerksomme under skrivingen. Assistentstudenter, noen ganger eldre, får opplæring i denne typen korreksjoner. De forhåndsretter øvelsestekstene som forfatterne deretter forbedrer, før de presenterer dem nesten riktig for læreren som korrigerer i en klasse ved å gi muntlig tilbakemelding til eleven. Under dette samspillet er det vanlig at læreren muntlig verifiserer om et konsept er godt tilegnet.

Instruksjonsfeil

Læreren dekontaminerer ofte feilen fra feilen. Å gjøre en feil er gledelig hvis det ikke gjentas. Å gjøre feil blir presentert som en vanlig måte å lære på. Studenten blir oppfordret til å gå ut av komfortsonen sin for å gjøre nye, informative feil. Og for at de skal være lærerike, må de oppdages: løsningen på øvelsene blir gitt på forhånd.

Også i sin oppførsel blir eleven invitert til å innrømme feilene sine, ikke å skamme seg over dem før han blir oppfordret til å lære av dem og endre handlingene sine. Han får makt mens han hadde en tendens til å gjøre seg selv offer.

Den "faste tankesett" holdningen er dekonstruert til fordel for en "vekst tankegang" (Carol Dweck).

I denne sammenheng forventes vurderinger, til og med forespurt i stedet for fryktet;

Fremdriftsstyre

Studentens fremgang objektiviseres for å hjelpe ham med å innse at han er piloten for sin innsats og derfor av hans fremgang.

Et fremdriftsstyre gjør det mulig for studenten å se kapitlene mestret i forhold til hva som gjenstår å gjøre. Det bidrar til en gamification av læring, og tabellen tilsvarer deretter fremdriftslinjen til et videospill. Studentene elsker å sette frimerker på dem og se seg komme videre.

Karakteren i rapportkortet avhenger direkte av denne progresjonen. Hver student kan forutsi poengsummen deres når som helst basert på mengden prestasjoner.

Denne tabellen vises offentlig i klassen med vennlighet, uten noen eierandel i konkurransen. Det letter gjensidig hjelp.

Gjensidig hjelp

Den voksne forklarer nesten ikke lenger kollektivt. Han vil heller ikke løpe fra student til student for å gi privatundervisning. Men eleven trenger forklaringer, menneskelige interaksjoner.

Hver student blir en potensiell lærer for en annen student. Elevene forklarer med stor glede hva de har forstått. Dette styrker deres egen læring. Noen skynder seg å forstå med den eneste motivasjonen for å kunne forklare det neste. I gjensidig undervisning har hver elev muligheten til å motta så mange små privattimer han ønsker, fra andre elever.

Læreren fremmer disse gjensidige forklaringene ved ofte å svare på elevers spørsmål med: "finn en student som forstår." Han organiserer også minileksjoner gitt av en elev til hele klassen. Han kan også autorisere i begrenset tid (timeboksing) studien i grupper på 2 eller 3.

Når det gjelder atferd, oppmerksomhet, er en eldre student noen ganger veileder for en yngre som han følger med for å hjelpe ham med å holde fokus.

Relasjon

Læreren bygger et tillitsforhold til hver elev og fremmer gode forhold mellom elevene. Det legemliggjør vennlighet og fasthet som foreskrevet av positiv disiplin.

Lærere har en tendens til å unngå sanksjoner til fordel for et belønningssystem, for eksempel bonuspoeng som skal brukes på auksjoner for å kjøpe midlertidige privilegier. Konsekvenser avgjøres under klasserommøtet, enten ved vedtakelse av regler (hvilken konsekvens for en forsinkelse, for eksempel), eller av debatten om spesielle saker (hvilken konsekvens for Johnny som stjal en smarttelefon fra en annen student).

Linkbyggingsaktiviteter arrangeres jevnlig, for eksempel gruppesnacks, eller positive tanketurer der hver student identifiserer en positiv hendelse som skjedde med ham om morgenen.

Sameie

på en tradisjonell skole blir studenten ofte behandlet som skolekonsument. I et myndiggjørende undervisningsmiljø er studenten involvert i organisatoriske beslutninger og i utførelsen av dem. Kanskje avgjørelsene vil være lik det voksne ville ha bestemt, men følelsen av å høre til er ikke den samme.

Medvedtak utøves i delt styresett med stemmegivning (klasserommøte).
Samutførelse utøves via lederoppgaver fordelt på elevene: mottak, IT, renhold, ...

Delegering

Læreren har endret utførelsesholdning. Det var han som gjorde det. Han blir den som organiserer. Han delegerer til studentene alt som kan være, og starter med oppgavene der han har minst mulig verdi, for eksempel å tømme brettet eller dele ut ark.

Når studenter er eksperter på disse lavnivåoppgavene, er disse mindre lønnsomme. Læreren kan gi dem mer komplekse oppgaver, som å overvåke arbeidsmiljøet eller rette spørsmål. Løsnet fra disse oppgavene kan læreren også øke kompetansen sin for å bruke mer tid på den virkelige merverdien: hvordan lære matematikk eller språk.

Denne delegasjonen er mer tilfredsstillende for studentene når den er stabil. En student må lære en jobb, noen ganger kompleks, for eksempel korrigerer. Læreren vil bruke tid på å lære det. For å oppleve tilfredsstillelsen av å være effektiv, må studenten forbli i sitt yrke i minst flere uker, eller til og med flere måneder, avhengig av kompleksiteten i det.

Allsidig lærer

Læreren jobber like mye med elevenes opplæring som på instruksjonene hans. Det å legge til rette for ønsket psykososiale ferdigheter er grunnleggende for å utvikle studenter.

De senere årene er læreren ikke lenger spesialist i et enkelt fag. Det kan hjelpe studenten i flere fagområder uten å være spesialist i disse fagområdene. Selv liker han noen ganger å lære av en student.

Observasjonslærer

Læreren lytter og observerer elevene sine mye, mens han i den tradisjonelle holdningen oftere var fokusert på å lære dem og opprettholde oppmerksomheten.

Her jobber studentene selvstendig og han har ofte tid til å se på dem, analysere deres måte å lære på og gi dem råd om læringsmetodene deres.

Hvis læreren er noen ganger opptatt på korte individuelle tiltak, for det meste holder han en oversikt over klassen, som dirigent.

Involverte foreldre

Foreldre blir opplært i "familie"-versjonen av positiv disiplin. Dette gir dem et ordforråd og teknikker som er vanlige med lærere som har fulgt "klasse"-versjonen av positiv disiplin.

Læreren tar seg av kommunikasjonen fra skoleforeldrene som for mange elever har en tendens til å hindre. Autonomien til klassen hans frigjør ham fra tid til å kontakte foreldre på flere kanaler, for eksempel telefon eller elektroniske meldinger.

Metakognisjon

Studenten blir klar over hvordan han fungerer. Han kan beskrive hvordan han lærer og samhandler med andre. Han kjenner vanskeligheter hans bedre og bedre, og hvordan han kan forbedre dem eller komme seg rundt dem. Han blir klar over automatiseringene sine og kan skape nye.

Daglige aktiviteter blir organisert for å lære å uttrykke sine følelser, for eksempel stemningstur der hver elev indikerer følelser om morgenen.

Måten læring er organisert på, leder studenten mot bedre læringsstrategier. Læreren bruker tid på å forklare de effektive strategiene og omramme eleven som avviker fra dem.

Motivasjon

Hvert element ovenfor bidrar til studentenes motivasjon.

Pilotene er: å

- jobbe på riktig vanskelighetsnivå,
- pilotere læringen din,
- ha umiddelbar tilbakemelding,
- samhandle med andre studenter,
- være i et omsorgsfulle og stimulerende miljø.

DIFFERENTIATION IS

- AN IDEA AS **OLD** AS EFFECTIVE TEACHING
- Lessons designed around **PATTERNS OF STUDENT NEED**
- USE OF **WHOLE-GROUP, SMALL-GROUP & INDIVIDUAL TASKS BASED ON CONTENT AND STUDENT NEEDS**
- VALUING and PLANNING for DIVERSITY in HETEROGENEOUS SETTINGS**
- Necessary for success with standards for a **broad range of learners**
- PURPOSEFUL USE OF FLEXIBLE GROUPING**
- TEACHING UP AT THE CORE OF QUALITY TEACHING**
- A STUDENT-FOCUSED WAY OF THINKING ABOUT TEACHING AND LEARNING**
- Designed to **ADDRESS LEARNING & AFFECTIVE NEEDS** that *all* students have
- ASCED LEARN. TEACH. LEAD.

Learn more about the book at www.ascd.org/differentiatedclassroom.
Source: Used with permission from Carol Ann Tompkins, author of The Differentiated Classroom, 2nd Edition

DIFFERENTIATION IS NOT

- TRACKING OR GROUPING STUDENTS INTO CLASSES BY "ABILITY"**
- INCOMPATIBLE with STANDARDS**
- BLUEBIRDS, BUZZARDS & WOMBATS** (ability grouping within a classroom)
- DUMBBING DOWN** teaching for some students
- Something **extra** on top of good teaching
- A SET OF **INSTRUCTIONAL STRATEGIES**
- Mostly for students identified as **GIFTED**
- MOSTLY FOR STUDENTS WITH IDENTIFIED LEARNING CHALLENGES**
- INDIVIDUALIZED INSTRUCTION**
- IEPs FOR ALL**
- ASCED LEARN. TEACH. LEAD.
- A SYNONYM FOR GROUP WORK**

Learn more about the book at www.ascd.org/differentiatedclassroom.
Source: Used with permission from Carol Ann Tompkins, author of The Differentiated Classroom, 2nd Edition